

Tuần Báo Vô Vi

19 tháng 12 năm 2021

Số 582

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Thực hiện thế nào mới đúng ?
- 2) Thực hành chơn pháp có thể quán thông không?
- 3) Chuyện gì đáng quý trọng nhất?
- 4) Làm sao giải quyết được sự rắc rối của nội tâm?
- 5) Tại sao tâm thức bị bức bối?
- 6) Uất khí là cái gì?
- 7) Âm thầm giận hờn tạo uất khí là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Perth, 29/02/04 1) Hỏi: <i>Thực hiện thế nào mới đúng ?</i> Đáp: Thừa hành pháp nhập định, hòa hợp với chân động của càn khôn vũ trụ mới là đúng. Kệ: Thực hành nhập định hướng tâm linh Quý tướng Trời cao tự cứu mình Uyển chuyển thực hành không dấy động Thật tâm tiến hóa chẳng sai lầm.	Gold Coast, 1/3/04 2) Hỏi: <i>Thực hành chơn pháp có thể quán thông không?</i> Đáp: Thừa thực hành chơn pháp sẽ có cơ hội quán thông. Kệ: Thực hành chơn pháp sẽ chuyên cần Chơn pháp hành thông tự tiến lần Quy hội tình người xây dựng tiến Thực thi chơn pháp tự phân lần.
Gold Coast, 2/3/04 3) Hỏi: <i>Chuyện gì đáng quý trọng nhất?</i> Đáp: Thừa hành pháp là đáng quý trọng nhất. Kệ: Hành pháp giải tiến triển giới diện Quý thương Trời Phật tự tâm hiền Cảm minh Trời Phật cảm giao liên Khai triển muôn chiều tự cảm yên.	Gold Coast, 3/3/04 4) Hỏi: <i>Làm sao giải quyết được sự rắc rối của nội tâm?</i> Đáp: Thừa muốn giải quyết được sự rắc rối của nội tâm thì phải thực thi chánh pháp và hiểu chính mình nhiều hơn. Kệ: Nói rộng trí tuệ phân minh đạo Bình tâm học hỏi tự thân vào Không ngừng tiến hóa từ quang cao Chuyên hóa không ngừng trí ước ao.
Cairns, 4/3/04 5) Hỏi: <i>Tại sao tâm thức bị bức bối?</i> Đáp: Thừa bức bối tại vì sự uất khí quá nhiều. Kệ: Uất khí bức bối không được thông Tâm không yên ổn phải phân tông Phân tâm động loạn tạo đường rối Không giải không hành chuyển bất thông.	Cairns, 5/3/04 6) Hỏi: <i>Uất khí là cái gì?</i> Đáp: Thừa uất khí là giận mà không nói ra. Kệ: Uất khí bức bối nơi trí tâm Thở than động loạn tự âm thầm Trí tâm bất ổn gieo duyên động Tạo loạn chính mình giải bất thông.
Cairns, 6/3/04 7) Hỏi: <i>Âm thầm giận hờn tạo uất khí là sao?</i> Đáp: Tức giận mà không chịu nói ra. Kệ: Uất khí lâu ngày tạo bức bối Không lưu ý việc tối cần tiến Mê lầm động loạn khó an yên Uyển chuyển sai lầm tạo bất an.	

Chào Mừng Ngày Giáng Sinh Độ Đời Của
Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
20 tháng 12 năm 1923

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo,

Cứ mỗi độ Đông về, chúng ta nhớ đến sinh nhật của Đức Thầy **20 tháng 12**, bạn đạo Vô Vi khắp nơi trên thế giới vui mừng đón chào ngày Lễ Sinh Nhật của Đức Thầy kính yêu. Năm nay mặc dù Đức Thầy không còn hiện hữu trên mặt hữu vi, nhưng đối với Vô Vi, Đức Thầy vẫn luôn luôn trực tiếp quang chiếu làm việc theo lời di chúc quý báu Đức Thầy đã để lại.

Nhân dịp này, chúng tôi thiết tha kêu gọi tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới hãy cùng nhau ghi nhớ và hân hoan hạnh phúc chào mừng ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy kính yêu. Đây cũng là cơ duyên cho huynh đệ tỉ muội quây quần chung vui, học hỏi và chia sẻ kinh nghiệm tu học trong tinh thần thương yêu tha thứ. Cũng trong cơ hội này, anh em trên dưới một lòng, theo đường hướng vạch sẵn của Đức Thầy, kế hoạch trật tự duy trì và phát dương một cách trung thực những gì Đức Thầy đã chuẩn bị và để lại cho nhân sinh.

Chúng tôi kính chúc tất cả quý bạn đạo được hưởng trọn niềm vui và hạnh phúc nhân ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy.

Nay kính,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 15

Mong con hướng trở lộn về
Con đường chánh giác hương quê của hồn
Mẹ răn mẹ dạy ôn tồn
Mong con thức giấc quy hồn hồi sinh.

Chẳng còn trong ước ngoài mong
Thực hành là chánh khai vòng điển thanh
Bầu trời thế giới bao quanh
Hư không hóa giải tâm thành đạt thanh.

Thế gian tạm sống qua ngày
Học cho hiểu biết thân này là ai
Đổi trao trao đổi đòi mài
Chuyển cho sáng suốt phân hai đạo đời.

Chọn đường sáng suốt quy y
Hòa thanh chơn pháp giải khi u sầu
Quy nguyên mới rõ nhiệm mẫu
Cơ cầu phân giải đuôi đầu cảm minh.

Montreal, ngày 19-4-1980

“Mong con hướng trở lộn về”: Con phải trở lộn về sự thanh nhẹ đời đời ở bề trên.

“Con đường chánh giác hương quê của hồn”: Mình phải tự giác tất cả mọi việc sai lầm chính mình đã tạo. Đó là hương quê của hồn, đó là nơi cứu cánh cuối cùng của cuộc đời chúng ta.

“Mẹ răn mẹ dạy ôn tồn”: Mẹ luôn luôn dìu dắt chúng ta từ hoàn cảnh này tới hoàn cảnh kia, hoàn cảnh nọ. Mẹ vẫn theo một bên chúng ta, sống với chúng ta trong sự êm ả đó.

“Mong con thức giấc quy hồn hồi sinh”: Bây giờ, mong mỗi chúng ta phải thức giấc quy hồn, trở về với căn bản của chính mình mới kêu là cứu sống được. Chơn tịnh, chơn giác đạt thành mọi việc nan giải của nội tâm, rồi bỏ những lý luận sai lầm đi về thanh tịnh rõ nền hư không. Chúng ta phải trở về thanh tịnh mới tiến về hư không là có giá trị, hư không là quý giá. Còn nếu mà chúng ta không trở

về thanh tịnh, chúng ta bừa bãi dùng hư không thanh điển của Trời Phật, rồi tự giáng hạ xuống không có phát triển nổi.

“Chẳng còn trong ước ngoài mong”: Không có ước mong gì nữa hết, không có cầu xin gì hết.

“Thực hành là chánh khai vòng điển thanh”: Thực hành là chánh. Phải thực hành, đi, đi tới. Phần hồn của chúng ta càng ngày càng thực hành, thì càng phát triển. Lúc đó, bộ đầu chúng ta sáng suốt nhẹ nhàng.

“Bầu trời thế giới bao quanh”: Bầu trời thế giới bao quanh chúng ta rồi bây giờ chúng ta chạy đi đâu nữa? Chúng ta nên hòa cảm với giếng mỗi thanh cao bề trên.

“Hư không hóa giải tâm thành đạt thanh”: Chúng ta hòa cảm bên trên thì sự hóa giải đưa chúng ta tiến tới càng ngày càng sáng suốt, càng ngày càng thấy nhẹ nhàng. Tâm của chúng ta phải quyết tâm như vậy mới đạt được sự thanh suốt ở bề trên.

Duyên lành lúc nào cũng thanh nhẹ, nếu chúng ta nhiều động thì không bao giờ đón nhận được sự sáng suốt ấy. Duyên lành bề trên phóng hào quang xuống thế gian sáng suốt cho mọi người. Nếu chúng ta nhiều động, ta cứ động tâm hoài, không chịu buông thả những tánh tật xấu xa eo hẹp, ô trược, chậm tiến đó, thì làm sao đón nhận được sự sáng suốt của bề trên chiếu hóa cho chúng ta. Sáng suốt của bề trên là một luồng thanh quang chiếu rọi cho chúng ta, mà chúng ta không chịu buông nhẹ tánh tình, rồi cứ cho sự nhiễu động của ta là phải, sự sầu muộn buồn tủi là đúng. Không đúng! Đó là chuyện sai quấy, chúng ta phải thả lỏng tất cả những gút mắc ở bên trong để đón nhận sự sáng suốt bề trên chiếu hóa cho chúng ta trong giây phút thiêng liêng Thiền Định.

“Thế gian tạm sống qua ngày”: Ngày ngày khó qua, ngày ngày vẫn qua.

“Học cho hiểu biết thân này là ai”: Biết coi thử mình từ đâu đến đây, rồi sẽ đi về đâu. Tại sao tôi làm đàn bà? Tại sao tôi làm đàn ông? Nguyên căn chủ trương của hai vị ấy là ở chỗ nào? Nguyên căn

chủ trương của hai vị ấy là thanh tịnh và sáng suốt. Đó là nguyên căn. Rốt cuộc hai bên nghiên cứu rồi sẽ thấy, trong sự cầu tiến, hóa giải, phân minh hai bên cũng cần. Tới giờ phút chót cũng có bao nhiêu đó mà thôi.

“*Đổi trao trao đổi dồi mài*”: Ở thế gian chỉ đổi trao, trao đổi dồi mài việc này, việc kia, vì gạo, vì cơm, vì vợ, vì con, vì chồng, vì gia cang mà tôi phải làm lụng để trao đổi, để dồi mài, để đem lại sự sáng suốt cho chính tôi và để tôi hiểu giá trị của Thượng Đế đã ban cho tôi. Cha Lành đã giúp cho chính tôi từ giờ phút khắc để phát triển tâm linh, để học hỏi tới vô cùng.

“*Chuyển cho sáng suốt phân hai đạo đời*”: Đạo ra đạo, đời ra đời, thấy rõ ràng. Hành trình ở đời đã qua được rồi. Bây giờ ngộ một phần đạo, chỉ thực hiện đạo để đi tới đích mà thôi. Kích động và phản động trong âm thanh lời nói, rồi cũng phải quy nguyên về thanh tịnh mới rõ chơn lý. Tất cả những sự kích động và phản động trong âm thanh và lời nói, rốt cuộc chúng ta cũng không đem đi được. Có cãi vã, trách móc với nhau bao nhiêu cũng không mang theo được. Rồi cũng phải quy nguyên về thanh tịnh mới rõ chơn lý. Chơn lý là thanh tịnh, xóa bỏ, từ bi, thương yêu, cởi mở, thẳng tiến.

“*Chọn đường sáng suốt quy y*”: Chúng ta chọn đường sáng suốt quy y. Tìm con đường sáng suốt để đi, để trở về nguồn cội.

“*Hòa thanh chơn pháp giải khi u sầu*”: Chúng ta hòa thanh và thực hiện chơn pháp để giải tất cả những sự ô trược có thể xâm nhập vào tư tưởng của chúng ta, tạo thành u sầu.

“*Quy nguyên mới rõ nhiệm màu*”: Quy nguyên mới rõ cái nhiệm màu của trời đất đã ban rải cho chúng ta.

“*Cơ cầu phân giải đầu đầu cảm minh*”: Chúng ta có một cơ thể từ đầu tới chân. Chúng ta phải hiểu hết, phải thông suốt hết. Nơi nào là quý, nơi nào là hóa giải cho chúng ta tiến hóa được cao siêu hơn. Cho nên, chúng ta có cái bản thể con người để cho chúng ta thấy rõ đường đi, đường đến. Chúng ta đến bởi bộ đầu và chúng ta là người tu, mới trở về bởi bộ đầu được. Nếu chúng ta không tu, chúng ta ở ngay chỗ con tim bằng thịt. Lý luận chuyện đời thì đầu có tiến trở về bộ đầu được. Trong lúc chết, đi đâu? Xuống hạ cấp, đi từ hai bàn chân mà đi. Nếu chúng ta tu, chúng ta xuất phát từ ngay trung tim bộ đầu mà đi. Hai nơi khác.

Cảm minh đầu đầu: Một nơi xuống địa ngục, một nơi lên thiên đàng. Từ bộ đầu xuất phát đi lên, kêu là giải thoát. Từ chân đi xuống dưới, là bị giam cầm, tại sao? Vì bản tánh nóng và tăm tối, thiếu sáng suốt, tranh luận thế gian, giành giật quyền năng hiểu biết. Tưởng là mình cao siêu, thành ra mới bị kẹt, đi xuống. Bắt mình mới đi xuống dưới. Còn mình. Không! Nó buông tha, nó không giữ chuyện động loạn và không giữ lấy bản tánh tham sân tam tối để nó tiến hóa đi lên trên thì nó được nhẹ. Nhẹ là khi lâm chung xuất phát đi lên.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cho bạn đạo Huỳnh Hữu Hùng sinh ngày 1 tháng 8 năm 1962 đã qua đời ngày 8 tháng 12 năm 2021 vào lúc 6 giờ chiều tại Khoa Nhi Bệnh viện Đa khoa, đường Nguyễn Tri Phương, khu phố Phú Thọ, phường Phú Chánh, thị xã Tân Uyên, tỉnh Bình Dương. Hướng thọ 59 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Kính báo và cảm ơn quý bạn đạo.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

*Con có đứa em tên TH, nhà có thờ kính Vô Vi.
Nay vì lý do thiếu cảnh giác đã bị người khách đến
nhà làm điều thất lễ ô uế trước kính Vô Vi.*

*Xin Thầy chỉ bảo cho em con phải chuộc lỗi thế
nào để thờ kính Vô Vi cho tốt.*

Xin cảm ơn Thầy.

*Con,
M*

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

M con,

Hành động thất lễ trước kính Vô Vi, là những phần hồn đó vừa tiến hoá, chưa hiểu được nguyên lý của Trời Đất, nó sẽ ngộ nạn nhiều hơn ở tương lai. Vậy con nên dựng kiếng mới, và phải hiểu rõ nguyên điển của Thượng Đế đang ân chiếu. Rất cần lễ độ trước kiếng Vô Vi, không làm những điều thất lễ súc sanh nữa, và chủ Nhà phải làm một lễ dựng kiếng mới, vào trưa mùng một hay rằm, gồm có ngũ quả, bông trắng, và thành tâm tưởng đến Quan Thánh Đế Quân hộ độ cho gia cang bình an và tu hành đặc đạo. Xá ba xá.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

YÊU NHAU TRỌN ĐỜI

Cơ Trời xoay chuyển em ơi
Chúng ta đang sống do Trời ân ban
Dù cho nghèo khổ giàu sang
Chúng ta là một sống an thuận hòa
Thực hành vị trí mẹ cha
Thứ tha yêu mến chan hòa tình thương
Cùng sống đến lúc tóc sương
Thấy em là phải mến thương hoài hoài
Nhớ ngày thanh nhẹ nhớ ngày
Tâm hồn tốt đẹp đổi thay thế tình
Bình tâm gánh vác chúng mình
Giúp con tiến hóa hành trình Trời ban
Bạc bần thâm thúy bên em
Tốt tươi vui sống tình Trời ân ban
Nguyện tu chẳng có rời xa
Anh em là một đời đời dựng xây.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.07 PHẨM NỮ NHÂN

62. CHUYỆN CÔ GÁI TRÊN LẦU BẢY TẦNG (Tiền Thân Andabhuta)

Trò chơi sáo, giả mù...,

Chỉ riêng vị Tể sư ấy được quyền nhìn thấy cô gái, và cô bé cũng chỉ có một nữ tỳ hầu hạ. Nữ tỳ này được giao tiền đi mua hoa tươi và nước hoa và tặng cô chủ; trên đường đi, bà ta thường bước ngang qua cửa tiệm mà gã điểm đàn kia mới mở. Và gã ấy biết rõ bà ta chính là người hầu của cô gái kia, bèn đợi một ngày nọ bà ta đến gần, gã vội vã chạy bỏ ra ngoài cửa hiệu, quỳ xuống chân bà, hai tay ôm chặt đầu gối bà, miệng lấp bắp:

- Ôi mẹ ôi! Mẹ đi đâu lâu nay thế hở mẹ?

Và đồng bọn của gã đứng canh đó đều kêu lên:

- Ô giống như tạc! Tay chân, mặt mũi, cả cách ăn mặc nữa, đều y hệt nhau!

Trong khi mọi người cứ xem xét trầm trồ không ngớt về sự giống nhau kỳ diệu kia, người đàn bà ấy đâm ra hốt hoảng trong thật thảm hại. Bà ta òa ra khóc lớn rằng đây hẳn là con trai bà! Rồi vừa khóc lóc vừa kể lể, cả hai người cứ ôm lấy nhau mà ngã lẫn ra. Sau đó gã hỏi:

- Nay mẹ đang ở đâu vậy mẹ?

- Mẹ đang ở nhà vị Tể sư đây con ạ. Ngài có một cô tiểu thiếp đẹp vô song, quả là tiên trên trời mới đẹp như thế và mẹ là người hầu của nàng ấy.

- Thế mẹ đang đi đâu đấy?

- Mẹ đi mua hoa tươi và nước hoa cho nàng ấy.

- Sao mẹ còn đi đâu mà mua các thứ ấy nữa?

Lần sau mẹ cứ đến đây, gã kia bảo.

Và gã tặng bà già trầu cau cùng đủ thứ hoa mà không lấy tiền. Cô gái ngạc nhiên thấy số hoa tươi và nước hoa bà ta đem về quá nhiều, bèn hỏi tại sao vị Tể sư Bà-la-môn lại hậu hỉ với nàng thế. Bà già đáp:

- Sao con lại nói thế hở con?

- Vì số hương hoa bà đem về nhà đầy mà.

- Ô không, chẳng phải ngài Bà-la-môn cho tiền hào phóng đâu, bà già bảo, mà chính vì già này lấy các thứ kia ở tiệm của con trai già đấy.

Và từ đó, bà già giữ riêng số tiền vị Bà-la-môn đưa, rồi đi đến lấy hoa tươi cùng đủ thứ khác tại tiệm gã kia khỏi mất tiền.

Vài ngày sau, gã già vờ đau ốm, lên giường nằm. Khi bà già ấy đến cửa tiệm hỏi con trai bà đâu thì được biết gã đang bị bệnh. Bà vội bước vào tận nơi, âu yếm vuốt ve đôi vai gã và hỏi nguyên nhân con bệnh. Nhưng gã không đáp.

- Tạo sao con không nói cho mẹ biết hả con?

- Dù con có chết đi cũng không dám nói với mẹ đâu.

- Nhưng nếu con không nói với mẹ thì còn nói với ai được nữa?

- Thế thì mẹ ôi, bệnh của con phát ra chỉ vì nghe mẹ cứ khen cô tiểu chủ của mẹ đẹp tuyệt trần nên con đâm ra si tình phát ốm tương tự đó thôi! Nếu con chiếm được nàng, con mới sống nổi, còn không thì con đành nằm ở đây chờ chết.

- Con ơi, con cứ để việc này cho mẹ lo liệu.
Bà già nói một cách vui vẻ.
- Con đừng lo lắng gì về chuyện đó.
Thế rồi mang một thùng chất đầy hoa tươi cùng nước hoa, mẹ đem về nhà, nói với nàng tiểu thiếp của vị Bà-la-môn:
- Chao ôi! Con trai già đang ốm tương tư vì nàng, chỉ vì già bảo cho nó biết nàng đẹp tuyệt vời! Bây giờ biết làm sao đây?
Cô gái đáp:
- Nếu bà tìm cách len đem được cậu ấy vào đây, thì ta cho phép bà đấy.

Ngay sau đó mẹ già liền bắt tay quét dọn tất cả đồ đạc hư cũ, rác rưởi trong nhà thâu góp cả bảy tầng lầu từ rầm thượng cho đến nhà bếp, bỏ vào một thùng đựng hoa to tướng rồi tìm cách đưa ra ngoài. Khi người ta lục soát như thường lệ thì mẹ già đổ cả thùng rác lên đầu người đàn bà giữ cổng, khiến người đó bỏ chạy ngay trước cách đối xử quá thô bạo như thế! Mẹ già cũng làm cách ấy với các người giữ cổng kia, khiến cho họ ngột thở vì đồng rác rưởi trút lên đầu và mọi người la lối mẹ đủ điều.

(còn tiếp)

